

'Geef lokale politici een vangnet'

Nu er weer heel wat te doen is rond uittredingsvergoedingen voor parlementsleden, komen ook de nog in te voeren uittredingsvergoedingen (vanaf 2019) voor burgemeesters, schepenen en OCMW-voorzitters in het vizier (*Het Nieuwsblad 6 september*). Het ene debat heeft, althans qua timing, nogtans niks te maken met het andere. Het voorstel voor lokale politici zou echter wel een goeie basis zijn voor een aanpassing van de vergoedingen voor nationale en provinciale mandatarissen.

De VVSG (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten) vraagt al jaren om een sociaal vangnet voor wie niet meer verkozen geraakt als uitvoerend mandataris. Want daar gaat het om: een vangnet, geen bonus. We verwachten (terecht) heel wat van onze politici, dus mag daar gerust wat tegenover staan: zoals een marktconforme verloning en gelijkaardige voordelen. Het zou bovendien niet normaal zijn te verwachten dat mensen hun job laten staan voor een onzekere toekomst als politiek

mandataris om na zes jaar met lege handen achter te blijven. Ze hebben dan zelfs niet automatisch recht op een werkloosheidsuitkering!

We vinden het belangrijk dat een uittredingsvergoeding een voldoende hoge minimumdrempel voor verwerving heeft (bv. pas na één jaar mandaat), een redelijke ratio (bv. één maand vergoeding voor één jaar mandaat) en dat ze afhankelijk is van het verkrijgen van andere inkomsten, voorwaarden die op de andere niveaus ontbreken. Daar-

naast hebben we voorgesteld het aantal verkozenen te beperken (één schepen minder) als compensatie voor een beter sociaal en financieel statuut voor lokale politici. Willen we het vertrouwen van de burger in de politiek herstellen, dan is een hervorming van het statuut van de verkozenen essentieel. Onze politici moeten niet royaal verloond worden, wel marktconform en met zin voor sociale rechtvaardigheid.

DAVID VANHOLSBEECK, VVSG

2 NIEUWS

COMMENTAAR

Liesbeth Van Impe
Chef politiek

Hardleers

Nauwelijks twee weken na de heisa rond de ontslagvergoeding van Sven Gatz beroert een nieuwe discussie over uitgaven het Vlaams Parlement. Overmorgen vertrekt de commissie Media, Sport en Toerisme immers op tien-daagse studiereis naar het verre India en Qatar. SPA en Groen! zien niet meteen het nut in van de reis die 50.000 euro kost en gaan niet mee, waarop degenen die wel al aan het pakken waren behoorlijk woest reageren.

De discussie verloopt altijd volgens hetzelfde schema: iemand stelt het nut van een verworven recht in vraag (elke commissie mag één 'grote' reis per legislatuur maken) en vervolgens wordt er zeer defensief gereageerd.

Waarom niet naar de India gaan?

De juiste vraag is: waarom wel?

'Moeten we dan onder de kerktoren blijven?', wordt er geschamperd. Iedereen kan op de eerste de beste wereldkaart zien dat er veel ligt tussen de eigen kerktoren en India. De juiste vraag is: brengt de beloofde 'grote' reis ons op de meest interessante plek of vinden we die dichter bij huis?

Nog zo'n argument: 'Het programma zit toch vol? Dat klopt meestal, de tijd van de pure snoepreisjes is voorbij. De vraag is eigenlijk: Is het ook interessant genoeg om de kostprijs te verantwoorden? India heeft vast uitstekende cricketscholen, maar wat doe je ermee in Vlaanderen? 'Waarom zouden we niet naar Bollywood gaan?', vraagt een van de Indiareizigers zich af. De juiste vraag is: 'Waarom wel? Wat is de dwingende noodzaak? Niemand twijfelt eraan dat er in India veel te zien en te leren is, maar is het ook nodig en nuttig?

En als die argumenten allemaal op een koude grond vallen, dan komt het ultieme argument. De klagers stimuleren de antipolitiek en vervallen in populisme. Met permissie, maar dat is er een beetje over. Zeker in crisistijden is het de taak van politici om aan de bevolking duidelijk te maken dat het met wat minder zal moeten, dat het wat meer flexibel zal moeten, dat het kortom wat moeilijker zal worden. Als diezelfde politici vervolgens steigeren als hun eigen handel en wandel onder de loep genomen wordt, dan verliezen ze aan geloofwaardigheid.

Als er iets duidelijk wordt, dan is het wel dat de manier waarop het parlementair mandaat wordt ingevuld, best wel een omvattend debat waard is. Het loon, de extra verloningen, de extraatjes, de reizen. Niet om zo maar alles af te schaffen, niet om de parlementsleden tot de bedelstaf te veroordelen. Maar wel om te zien wat wel en wat niet te verantwoorden is. Dat moeten we in deze tijden immers allemaal doen. Het debat wegwuiven is hardleers en eigenlijk een beetje dom.

'Alle kopstukken van CD&V verlaten hals over kop het zinkende schip'

De ratten verlaten het zinkend schip. Stemmenkanonnen Herman Van Rompuy, Yves Leterme en Inge Vervotte kiezen allemaal eieren voor hun geld en lopen weg van de zich ontbindende Belgische staat. Hiermee fusilleren ze hun eigen geliefde partij, eens dé Vlaamse

volkspartij bij uitstek. Ze laten zien waar het wérkelijk om gaat in de politieke wereld: geld en macht. Als die macht op politiek vlak verloren is, dan stellen ze zich maar tevreden met macht buiten de politiek. Ze opteren één voor één voor een meer lucratieve bezigheid.

Hoeveel CD&V-mandatarissen gaan in de toekomst nog voldoende moed hebben om voor hun leeglopende partij op te komen bij (eventuele) volgende verkiezingen? Een ding is zeker. Dit zijn alwéér honderdduizenden stemmen méér voor N-VA, voor wie of wat anders nog?

Niemand is volmaakt, ook Bart De Wever niet, maar hij heeft me in ieder geval nog nooit ontgoocheld.

FREDDIE HEREMANS

Het Griekenland van de Noordzee

Meer en meer wordt de indruk gewekt dat alles, maar dan ook alles in dit land politiek bestuurd wordt en dat daarbij de grootste stimulans geld is, véél geld. Dat het overall crisis is en dat de gewone burger gesommeerd wordt om te besparen, lijkt geen enkel bezwaar. Snoepreisjes van politici, uitredingsvergoedingen, spelletjes van politiek benoemde ceo's, het speelt zich allemaal boven ons hoofd af en niemand daarboven lijkt zich ook maar in het minst te storen aan een schuldig geweten. Als we het uitkijken, is België binnen de kortste keren 'Het Griekenland aan de Noordzee'. In dan zal geen enkele politicus snappen hoe dat nu toch komt. Hoelang nog?

TOM HERMANS, NIJLEN

'België splitsen is niet zo eenvoudig'

Dat we stilaan niet meer samen verder kunnen, is een feit. Je kan niet blijven palaveren en telkens weer op hetzelfde uitkomen. Sommigen vragen nu de splitsing van het land, maar velen kijken niet verder dan hun neus lang is. Splitsen: probeer maar eens! Het is niet zoals in een gewone scheiding. Je krijgt een ellenlange lijst met problemen waar nog vele jaren werk aan vooraf zullen gaan om alles op een wettelijke manier te laten verlopen. N-VA houdt zijn woord? Welk woord? Aan de kant gaan staan en de anderen de kastanjes uit het vuur laten halen. Zeg niet dat ze aan de kant werden gezet, want dan doet u de waarheid pijn. Ze konden tenminste een poging tot onderhandelen ondernemen.

JACQUES DE MEULEMEESTER

Leterme

De leegloop gaat verder eerst Herman Van Rompuy, dan Vervotte en nu Leterme. Of men kan het ook zo stellen: wie kan vluchten, vlucht.

Zware tijden van bezuinigingen en ontslagrondes staan ons te wachten. Waar beter te zitten dan ergens in een ivoren toren? Op het gekapseisde schip blijft nu de enige sterke man over, de zeer Vlaamsgezinde Peeters. Dewever zal in elk geval lachen, die zit te wachten op nieuwe verkiezingen die hem goed zullen bevallen, maar die de burger windeieren zullen bezorgen.

Politieke crisis

We zijn aan een punt aangekomen dat alle partijen, zowel in Vlaanderen als in Wallonië, vijf minuten politieke moed moeten tonen om de bevolking te laten weten dat België ten einde is. Dat de regeeringsonderhandelingen tot niets leiden, wordt met de dag duidelijker. Er is gewoon geen enkel akkoord mogelijk waar zowel Walen als Vlamingen beter van worden. Steeds meer politici (Leterme) en hooggeplaatsten (hoofdmagistraat Londers) vertrekken. Wij kunnen dit interpreteren als dat de ratten het zinkende schip aan het verlaten zijn.

**JOS KENIS,
LANAKEN**

Leterme

Leterme heeft zoals anderen Vlaanderen misbruikt om een dikke taale job te krijgen. Die CD&V-politici verlaten allemaal het zinkende schip om snel nog een goede job binnen te halen.

MARCEL GOESSENS

● Wat verdient die job?

De persdienst van de OESO kon of wilde dat gisteren niet kwijt. Leterme verdient nu als eerste minister 11.041 euro netto per maand.